

ע"פ 25784/06/13 - חיים רביבו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
לפני כב' השופטים י' נועם, כ' מוסק ומ' בר-עם

ע"פ 25784-06-13 חיים רביבו נ' מדינת ישראל

חיים רביבו

המערער

ע"י ב"כ עו"ד נ' ורצברגר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק-דין

השופט י' נועם:

1. לפנינו ערעור על פסק-דינו של בית-משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ח' לומפ) בת"פ 9235-09-12. בהכרעת-דין מיום 2.5.13 הורשע המערער בעבירות של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות והתפרעות - לפי סעיפים 1274(1) ו-152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בגזר-דין מיום 6.6.13, נידון המערער למאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים ויום, למאסר על-תנאי ולפיצוי השוטרת המתלוננת בסכום של 4,000 ₪.

2. הערעור הופנה הן נגד הכרעת-הדין המרשיעה, והן נגד חומרת העונש; ואולם, במהלך הדיון בערעור חזר בו המערער מהערעור על הכרעת-הדין, ומיקד את טיעונו אך בעניין חומרת העונש. לאחר תום השמעת טיעוני הצדדים בערעור, החלטנו להזמין חוות-דעת מהממונה על עבודות השירות; ולאחר מתן החלטתנו האמורה, הסכימו הצדדים כי פסק-הדין יינתן לאחר קבלת חוות-דעת מהממונה, ללא צורך בהשלמת טיעונים נוספים.

3. הכרעת-הדין עניינה אירוע שהתרחש בשבת, 1.9.12, באזור רכס שלמה בירושלים. באותו מועד, בסמוך לשעה 16:00, התקהלו קבוצות של יהודים וערבים, וידו אבנים אלו לעבר אלו. המערער השתתף בהתפרעות לאחר שאביו נפצע, ולאחר שראה את הפוגעים נסים לכיוון שכונת שפט. שוטרים שהגיעו למקום ביקשו מהמתפרעים להתפזר, ועצרו את המערער לאחר שהלה יידה מספר אבנים לעבר המתקהלים שנסו מהמקום. המערער סירב להיכנס לניידת משטרה, ולאחר שהושם אזיק על אחת מידי, הניף את ידו ופגע בפניה של שוטרת. בית-משפט קמא קבע, כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות הנדונות ונסיבות ביצוען נע בין שלושה לעשרה חודשי מאסר. בית-המשפט העמיד את העונש המתאים על שישה חודשי מאסר ויום אחד, בצד מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת, זאת לנוכח העובדה שמדובר

בהרשעתו השלישית של המערער בפלילים.

4. בערעורו על חומרת העונש ציין הסנגור, כי ניתן להסתפק בהטלת מאסר בעבודות שירות; זאת הן לנוכח נסיבות ביצוע העבירות, והן לאור נסיבותיו האישיות של המערער.

המאשימה גורסת, כי עונש המאסר שהוטל על המערער הנו ראוי והולם ואין מקום להתערב בו.

5. לאחר בחינת מכלול טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה לפיה ניתן להקל ברכיב המאסר, באופן שהמערער ירצה מאסר בעבודות שירות. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, יש להדגיש, כי המערער הוזעק לזירת ההתפרעות לאחר שאביו נפצע מיידוי אבן; כי האבן שהשליך המערער לא פגעה באיש; וכי בעניין ידוי האבן לא הואשם המערער, וממילא לא הורשע, בעבירה של ניסיון לגרימת חבלה, אלא בעבירת התפרעות. בכל הנוגע לפגיעה בשוטרת, הרי שנקבע בהכרעת-הדין כי המערער הניף את ידו האזוקה בעת שהתנגד להכנסתו לרכב ביום השבת, בהיותו שומר מצוות, וכי התקיפה לא הייתה מכוונת. מתחם הענישה ההולם שקבע בית-משפט קמא, קרי - מאסר בפועל בין שלושה לעשרה חודשים, מקובל עלינו; והוא מתיישב עם עיקרון ההלימה שבענישה, הערכים החברתיים המוגנים על-ידי העבירות, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. עם זאת, סבורים אנו כי לנוכח נסיבותיו האישיות של המערער, אשר נישא לאחרונה ומבקש לנהל אורח חיים נורמטיבי, כמו-גם גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות, ניתן לגזור עליו עונש מתאים, בתוך מתחם הענישה ההולם, בדרך של מאסר בעבודות שירות, לתקופה המרבית הקבועה בחוק.

6. על-יסוד האמור לעיל, הערעור על ההרשעה נדחה; והערעור על גזר-הדין מתקבל באופן חלקי, כך שהמערער ירצה שישה חודשי מאסר בפועל, בעבודות שירות, זאת חלף העונש המאסר לריצוי של ממש של שישה חודשים ויום. יתר רכיבי גזר-הדין יותרו על כנם.

המערער יבצע את עבודות השירות במרכז השיקום במגדל העמק, כמפורט בחוות-הדעת מיום 2.1.14 של הממונה על עבודות השירות. עבודות השירות יחלו ביום 24.2.14, ובמועד זה יתייצב המערער בשעה 9:00 במפקדת מחוז צפון של הממונה על עבודות השירות, במתחם כלא חרמון.

המזכירות תשלח עותקים מגזר הדין לפרקליטות, לסנגור ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ד, 26 ינואר 2014, בהיעדר הצדדים (על פי הסכמתם).

משה בר-עם, שופט

כרמי מוסק, שופט

יורם נועם, שופט